

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 octombrie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fil. 4:4-9**: *„Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.*

Și („abia după aceea” – lb. germ.) *pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească. Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și („abia după aceea” – lb. germ.) Dumnezeuul păcii va fi cu voi”.*

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din toată inima pentru harul de a ne putea aduna în acest loc din multe popoare și limbi în scumpul și sfântul Lui Nume. Sperăm ca toți aceia care nu cunosc limba germană, franceză sau engleză să cânte totuși cântările în limba lor. Credincioșii din toată lumea cântă aproape aceleași cântări și noi putem cânta cu toți împreună.

Astăzi este o zi deosebită și pentru mine. În primul sfârșit de săptămână din octombrie 1966 noi am serbat pentru prima dată Cina într-o adunare internațională restrânsă. Îl invitaseam și pe fratele Peary Green. Am avut adunări în Bruxelles, în Rotterdam și în Krefeld. Dacă privesc asupra celor cinci decenii care au trecut, atunci putem spune: Dumnezeu a făcut lucruri mari în toate popoarele, limbile și națiunile. Dumnezeu a dăruit mult har pentru ca sfântul Său Cuvânt să fie purtat în toată lumea ca ultimul mesaj. Azi ne-au vizitat frați și surori din diferite țări și foamea duhovnicească este vizibilă. Dumnezeu să vă

binecuvânteze pe toți indiferent din ce parte a lumii ați venit. Dumnezeu a încoronat cu harul Său pe toți aceia care Îl cred.

Ce har minunat să trăim în acest timp și prin har știm ce ne-a făgăduit Dumnezeu și pe ce se odihnește credința noastră! Noi am cântat prima cântare și am proslăvit Numele Domnului nostru. Toate cântările din întregul creștinism nu proslăvesc un om, nu-l proslăvesc pe Pavel, nici pe Petru, nici pe Ioan, nu proslăvesc pe niciun om. Toată cinstea I se cuvine Dumnezeului atotputernic care ni S-a descoperit în Isus Hristos. În El este cuprinsă întreaga mântuire și viața veșnică. În cântarea a doua am cântat despre Sânge. Viața este în sânge. Domnul și Mântuitorul nostru Și-a dat Sângele, Sângele legământului celui nou în care este viața dumnezeiască. Prin Sângele Mielului, aceeași viață dumnezeiască este în toți mântuiții; astfel am primit noi viața veșnică prin harul Său. Noi nu cântăm unui proroc și nu-l proslăvim pe fratele Branham. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că a trimis pe Pavel, pe Petru, că a trimis proroci și apostoli pe care i-a folosit, dar toată cinstea I se cuvine doar Dumnezeului atotputernic.

În Mbuji May, Congo, vineri seara au fost adunați 700 de oameni pentru rugăciune, iar astăzi sunt adunați peste două mii de oameni ca să vadă, să asculte și să aibă parte de această adunare. Dacă unii din Germania călătoresc 300 km este ceva complicat, dar în Congo să călătorești 300 de km este mult mai complicat.

Acum începem cu cercetarea Cuvântului. Multe lucruri se întâmplă în prezent. Un exemplu este Israelul. Așa cum a spus-o și fratele Branham: „Când doriți să știți cât este de târziu, atunci uitați-vă la ceas; dacă doriți să știți ce zi este atunci uitați-vă în calendar. Dar când doriți să știți cât de avansat este timpul atunci uitați-vă la Israel”. El a spus că în ziua din anul 1946 când s-a luat decizia ONU în San Francisco referitoare la Israel, în aceeași zi Îngerul Domnului i s-a arătat și i-a dat porunca să vestească Cuvântul Domnului. Lui i s-a mai spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot astfel și ție îți vor fi date două semne”.

Noi o spunem pe scurt. Bărbatul care a fost înmormântat ieri, Șimon Peres, a fost născut în Polonia în 1923, apoi a emigrat în Tel Aviv împreună cu părinții săi; împreună cu Ben Gurion a luptat pentru

eliberarea de sub dominația britanică. El a fost martor în anul 1948 când Ben Gurion a proclamat statul Israel. Singurul lucru pentru care toată lumea l-a lăudat a fost Premiul Nobel pentru pace primit pentru rolul său în tratatele de la Oslo. La înmormântarea sa au fost prezenți diplomați și reprezentanți ai guvernelor din 90 de țări. Dar ce este scris în Ioel 3:2? Că Dumnezeu îi va judeca pe aceia care au împărțit țara Lui. Chiar și iudeii fac compromisuri. Dar Dumnezeu nu face niciun compromis. Dumnezeu va face totul bine. Chiar și în Vechiul Testament sunt scrise aceste versete minunate, în mod deosebit în Ezechiel.

Ezec. 11:17: *„De aceea să le spui: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel»”*.

Am putea citi și din Ezec. 36, că atunci când se va împlini acest Cuvânt cu ei, Dumnezeu le va da și lor o inimă nouă și un duh nou. Acest lucru nu s-a împlinit încă. Aceasta va avea loc atunci când se va încheia strângerea lor, iar Biserica Mireasă dintre națiuni va fi desăvârșită. După aceea mântuirea Dumnezeului nostru se va întoarce la Israel de unde a și plecat.

Este scris și o citim din Ezec. 36:26: *„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne”*.

Revenim la Mat. 24 unde sunt două versete de o mare importanță. În Mat. 24 este scris că ei vor fi adunați, iar în următorul verset noi suntem atenționați ca să luăm aminte când se vor întâmpla aceste lucruri.

Mat. 24:32: *„De la smochin învățați pilda lui...”*. Și cine dorește să cunoască semnificația acestei pilde, trebuie să citească și Osea 9:10: *„De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape”*. Acum urmează versetul la care noi trebuie să fim foarte atenți. Vers. 33: *„Tot așa, și voi...”*, voi, care vedeți lucrul acesta, care vedeți împlinirea acestor versete citite anterior din Mat. 24:32, care vedeți că smochinul a primit viață nouă. *„Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă”* (vers. 33).

Toți pot vorbi despre tema aceasta, dar cine a tras concluzia corectă: și anume că noi trăim acum în ultima generație? Cine a auzit ceea ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii? Doresc să v-o spun prin dragostea lui Dumnezeu. De la început Dumnezeu a avut în vedere și a inclus toate neamurile în planul Său. Noi nu trebuie să le mulțumim iudeilor. Noi trebuie să-I mulțumim doar lui Dumnezeu pentru că de la început a inclus toate neamurile în planul Său de mântuire. Putem citi din Is. 42 și să știm că de la început întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru a fost complet.

Is. 42:1: „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata („planul” – lb. germ)*”. Începutul a fost făcut cu Israelul și se continuă cu neamurile. În Mat. 10:6 este scris: „*mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel*”, dar în Mat. 28 Domnul nostru a spus: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia tuturor popoarelor*”. Noi trebuie să citim toate versetele biblice care aparțin unei teme.

Din Is. 49 putem citi din nou vers. 6: „*El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu atotputernic. În Mat. 12 Domnul nostru a repetat aceste cuvinte.

Citim Mat. 12:17-21: „*ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata („și va vesti Neamurilor ce este drept” – lb. germ.). El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă („o țevă îndoită” – lb. germ.) și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie judecata („dreptatea” – lb. germ.). Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui»*”.

Noi suntem mulțumitori fiindcă suntem în posesia Vechiului și Noului Testament. Am dorit să spun: două testamente care formează o Biblie. Dumnezeu a spus dinainte ce se va întâmpla cu Israelul și ce se

va întâmpla cu națiunile. Dumnezeu a spus dinainte ce va avea loc și ce se va împlini la prima venire a lui Isus Hristos și a spus dinainte ce va avea loc înaintea revenirii Domnului Isus Hristos. De aceea este foarte important ca noi să nu vorbim doar despre ceea ce se împlinește la cazul general. Situația actuală de pe pământ n-a mai existat niciodată în trecut. Totul este scăpat de sub control. Ce se mai înțelege despre căsătorie? Unde mai este importanța valorilor familiei? Ce importanță mai are societatea? Totul este Sodoma și Gomora. Este de neînțeles. Totul a fost schimbat. Dar în mijlocul tuturor lucrurilor care se împlinesc printre cei necredincioși, Dumnezeu are pe acest pământ o turmă mică eliberată, care a fost chemată afară și este atentă la cuvintele și făgăduințele Sale.

Un frate mi-a transmis că frații din Africa i-au spus: «Te rog spune-i fratelui Frank ca el să prezinte în Krefeld planul lui Dumnezeu așa cum ni l-a prezentat și nouă»”. Situația este așa: dacă ești într-o adunare trebuie să dai întotdeauna o prezentare generală fiindcă nu mai ai ocazia pentru o a doua adunare și totul trebuie să fie spus într-o singură predică.

Lucrul important care ne privește pe noi cei ce trăim acum este: care este făgăduința concretă pentru timpul nostru prezent. Ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său? El a spus ambele lucruri. În Mal. 3:1a a fost dată făgăduința: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*” și la împlinirea vremii Domnul nostru a confirmat împlinirea făgăduinței în Mat. 11:10: „*el este acela despre care s-a scris: «Iată...»*”. Și Ioan Botezătorul a răspuns imediat cine era el. În Ioan 1:21-22 Ioan a fost întrebat: „*«Ești Ilie?»*” Și el a zis: „*«Nu sunt!» «Ești Prorocul?»*” Și el a răspuns: „*«Nu!»*” Dar cine ești...”. Și răspunsul le-a fost dat în vers. 23: „*«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Neteziți calea Domnului»*”.

Fiecare bărbat al lui Dumnezeu știe ce poruncă are din partea lui Dumnezeu și ce trebuie să împlinească. Dacă însărcinarea este în legătură cu istoria mântuirii, atunci totul trebuie să fie conținut în Cuvântul lui Dumnezeu. Așa a fost situația și cu iubitul nostru frate Branham. El a fost unul dintre cei mai simpli oameni din Kentucky, iar mai târziu el a trăit în Indiana. Era unul dintre cei mai smeriți, avea doar opt ani de școală. Gramatica lui era foarte săracă. Câteodată m-a

durut să-l ascult, dar Dumnezeu alege lucrurile care nu sunt nimic în ochii lumii ca să facă de rușine pe cei ce doresc să fie ceva în lumea aceasta.

Dar cine trece pe lângă făgăduințele lui Dumnezeu date pentru acest timp, acela trece și pe lângă Dumnezeu; iar Dumnezeu va trece și El pe lângă persoana respectivă. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se modifică și o credință adevărată este ancorată doar în făgăduințele lui Dumnezeu. Deseori am citit din Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*”. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței și văd împlinit acest Cuvânt al făgăduinței și prin Duhul lui Dumnezeu ei sunt conduși în tot adevărul.

Fratele Branham a primit această poruncă din norul supranatural care a produs un vuiet. Fratele Branham s-a uitat în sus și după aceea din acest nor de lumină supranatural i-au fost spuse următoarele cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Isus Hristos tot astfel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Câteodată trebuie să auzim cu propriile noastre urechi. Eu am auzit cum a spus fratele Branham de 18 ori acest lucru. Când Îngerul Domnului i-a spus aceste cuvinte cu voce puternică: „Așa cum Ioan Botezătorul...”. Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit care a gătit pentru Domnul un popor bine pregătit. Ioan a fost bărbatul acela. Nu învățații și preoții. Ci un bărbat trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acela. A fost împlinirea Cuvântului în timpul respectiv. Lc. 1:16-17: „*ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”. Ce trebuie să se întâmple acum? Domnului trebuie să-I fie pregătit un popor. Mesajul este Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu care ne conduce și ne introduce în voia lui Dumnezeu și prin aceasta putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent. Nouă ne-a fost descoperit acest Cuvânt. Acesta este un semn că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său. De câte ori am spus aceasta în acest loc! Când Moise a vorbit cu Dumnezeu, el a zis: „*Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale*” (Ex. 33:13). Care este situația noastră? Dacă am găsit har înaintea lui Dumnezeu atunci El ne face de cunoscut căile Sale, atunci ne conduce și ne introduce în făgăduințele Lui din Cuvântul Său astfel încât credința noastră să fie

ancorată în aceste făgăduințe. Într-o scrisoare circulară am accentuat că nu fratele Branham a fost premergătorul, ci mesajul va premerge – și încă premerge – revenirea Domnului nostru .

Încă un gând din Fapte 3 unde ne este descris foarte clar despre ce este vorba și se va întâmpla în timpul nostru. Corul a și cântat o cântare minunată cu acest conținut. Citim Fapte 3 începând cu vers. 18: *„Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi”*. Îi mulțumim lui Dumnezeu că El a împlinit tot ceea *„ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos”*. Acum vine minunatul vers. 21: *„pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”*. Vă dați seama, accentul în Noul Testament este pus cu referire la toți sfinții Săi proroci din vechime și astfel vedem armonia minunată între Vechiul și Noul Testament.

Pentru noi este important și vers. 19: *„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu”*. Nu este de folos niciunui om ca să audă despre ultimul mesaj sau să spună: „eu cred acest mesaj”. Începutul este cu pocăința; pocăința, credința, totul este la început când noi ne-am dedicat viețile lui Dumnezeu. Noi să fi primit prin credință iertarea păcatelor noastre și știm în inimile noastre: „Eu am fost pierdut, fără nădejde și fără Dumnezeu în această lume. Dar Dumnezeu m-a chemat, mi-a dăruit harul Său. Eu am venit la El și mi-a iertat toate păcatele”. Așa cum este scris și în Ps. 103:3: *„El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare”*.

Astăzi, toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, toți aceia care încă n-au trăit-o într-un mod personal să-și trăiască pocăința din inimă. Ce înseamnă pocăința? Pocăința înseamnă o întoarcere la Dumnezeu. În prezența lui Dumnezeu noi recunoaștem ce am făcut greșit în trecut și ce nu poate rezista înaintea lui Dumnezeu. Noi venim la Domnul și Îi aducem tot trecutul nostru, toată viața noastră și primim de la El

iertarea prin harul Său. Și atunci putem spune: „La fel de sigur cum soarele este pe cer eu păcătosul am primit iertarea păcatelor mele”. Noi să avem această siguranță prin credință: „Domnul m-a primit” și să știm, așa cum este scris: *„oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”*.

Care este contrariul? Contrariul este în toate religiile. Toate religiile pretind că ele dau mântuirea. Unde se mai vestește astăzi: *„oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”*? Unde se mai spune astăzi ceea ce este scris în Lc. 24:47: *„să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor”*? Pretutindeni este o practică religioasă. Mii și mii de programe. Dar Dumnezeu nu este în niciunul dintre aceste multe programe. Dumnezeu este doar în Cuvântul Său și în Cuvântul Său El ne-a dat făgăduințele Sale.

De aceea noi credem din toată inima ce am citit în Fapte 3: *„El trebuie să rămână în cer până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”*. De la început Dumnezeu a putut spune ce va fi la sfârșit. Din dragoste și respect pentru Cuvântul lui Dumnezeu noi trebuie s-o spunem: aici Dumnezeu ne vorbește. Nu Pavel, nu Petru și nici Moise, ci Dumnezeu ne vorbește în mod personal și ne este spus că Domnul nostru trebuie să rămână în cer până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.

Prima predică a fratelui Branham pe care am auzit-o a fost din Ioel 2: *„vă voi răsplăti astfel anii și tot ce a fost pierdut”*. În Mat. 17 primim răspunsul pe care Domnul nostru l-a dat după ce slujba lui Ioan Botezătorul se încheiase. Este un verset cunoscut tuturor. Mat. 17:11: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»”*. Domnul nostru rămâne în cer până în acel moment când toate lucrurile vor fi reșezate. Sfârșitul va fi identic cu începutul. Domnul nostru este Alfa și Omega. Ceea ce a făcut El la început va face și la sfârșit. Această făgăduință minunată a Domnului nostru a fost dată după ce slujba lui Ioan Botezătorul se încheiase. Domnul a dat răspunsul. Vă spun că mie îmi ajung

răspunsurile pe care le-a dat Domnul. De un alt răspuns n-am nevoie: „Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»” (vers. 11). Totul trebuie să fie bazat pe două sau trei mărturii. În Mar. 9:12 este scris: „El le-a răspuns...”. El, Domnul nostru, le-a răspuns. Nu Petru, nu Pavel, nu Matei și nici Luca. Mar. 9:12: „El le-a răspuns: «Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile»”. Amin. Amin. Aceasta este împlinirea trimerii Cuvântului descoperit și a voii lui Dumnezeu. Într-adevăr Dumnezeu ne-a inclus și ne-a introdus în planul Său de mântuire. Noi toți știm că El ne va trimite acest timp minunat când cerurile vor fi clătinate și tot ceea ce a făgăduit, El va și restitui și dăru. Totul trebuie să se îplinească fiindcă Dumnezeu a spus-o în acest mod în Cuvântul Său.

Haideți să cuprindem această parte. Noi trăim acum și suntem mulțumitori pentru că Domnul Dumnezeu ne-a deschis ochii pentru împlinirea profeției biblice și vedem această profeție în întregime. Dar frați și surori, lucrul cel mai important este ca noi să fi găsit har la Dumnezeu și ceea ce a făgăduit El pentru timpul nostru noi s-o putem crede și să avem parte de ceea ce face El acum. Peste tot pot fi adunări carismatice sau altceva. Dar unde este Dumnezeu? Dumnezeu este doar în Cuvântul Său. Adevăratul popor al lui Dumnezeu sunt copiii lui Dumnezeu care sunt născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți. Frați și surori, spuneți odată, are Cuvântul un rezultat în viețile voastre? Amin. V-a vorbit acest Cuvânt într-un mod deosebit? Amin. Sau doar ascultăm puțină predică? Frați și surori, cu noi trebuie să se îplinească acest Cuvânt. Cu noi trebuie să se întâmple așa cum este scris și în Lc. 24:32: „Nu ne ardea inima în noi când Domnul ne vorbea?”. Trebuie să existe o mulțumire în inimile noastre, și din când în când este bun și un „Amin”. În Africa acest „Amin” este mai des. Noi trebuie să ținem pasul cu tot ce auzim și ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Am auzit că azi vom sărbători Cina Domnului. Doresc să accentuez: lucrul cel mai important care este conținut în planul de mântuire și s-a și împlinit, este mântuirea prin Sângele Mielului lui Dumnezeu care a fost vărsat pe crucea de pe Golgota. Cu aceasta începe, cu aceasta se face un sfârșit omului vechi, vieții celei vechi. Cu

acest moment începe o viață nouă în noi. Frați și surori, noi credem aceasta din toată inima și din tot sufletul nostru. Cine dorește, poate să citească versetele paralele din Vechiul Testament, Exod cap. 3 și 4 până la cap. 12 ca să vadă întregul decurs, cum de zece ori este scris: „*Lasă pe poporul Meu să plece*”, „*Lasă pe fiul Meu întâi născut să plece*”, „*Lasă pe poporul Meu să plece*”. Dar când a avut loc ieșirea poporului din Egipt? Când Mielul a fost jertfit și când sângele a fost uns pe amândoi stâlpii ușii și pe pragul de sus al caselor și Domnul a zis: „*Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și vă voi ocroti*” (Ex. 12:13). Punctul principal nu era „*Lasă pe poporul Meu să plece!*”, ci punctul principal era eliberarea desăvârșită. Sângele Mielului trebuia să fie vărsat și prin aceasta a avut loc încheierea legământului. Moise a stropit cartea și poporul cu sângele mielului. În limba germană este scris: „noi suntem sub stropirea Sângelui”. Eliberarea nu este în mesaj, ci este în Sânge. Dar toți aceia care au primit iertarea și eliberarea prin Sânge, cred mesajul. Acestea formează o unitate. Dacă suntem credincioși adevărați, atunci noi toți primim acest cadou din partea lui Dumnezeu.

În Noul Testament avem niște versete prețioase, în special în Mat. 26, unde însuși Domnul nostru a exprimat aceste cuvinte minunate și a scos în evidență importanța Sângelui. Mat. 26:28: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”.

Iertarea nu este în mesaj. Mesajul este o introducere în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Iertarea este întotdeauna în Sângele Mielului lui Dumnezeu. Domnul nostru a intrat cu propriul Său Sânge în Locul Preasfânt ceresc și l-a adus pe tronul de har. Acest Sânge vorbește pentru noi și noi putem fi liberi.

Din Noul Testament citim și din Evrei 9:12 unde apostolul Pavel a scris foarte clar că Sângele legământului celui nou este în locul preasfânt ceresc și Domnul este și va rămâne până la sfârșit Avocatul nostru. Evrei 9:12: „*Și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a cumpărat o răscumpărare veșnică*”.

Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru! La aceasta nu mai poate fi adăugat nimic. Pe crucea de pe Golgota Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*” Vă rog frumos primiți-o și voi cei ce sunteți noi în mijlocul nostru. Frați și surori, v-o spun încă o dată. Mântuirea nu este în mesaj. Mântuirea este în sângele Mielului, iertarea și totul este conținut în Sângele Mielului lui Dumnezeu. Prin mesaj primiți intrarea în acest plan al lui Dumnezeu, în făgăduințele lui Dumnezeu. Dar înainte ca să fim introduși, noi trebuie să fim acolo. Domnul nostru a spus în Ioan 3:6: „*Ce este născut din carne este carne*”. Și „*carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu*” (1 Cor. 15:50). Voi trebuie să fiți născuți din nou fiindcă numai așa puteți moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

Frați și surori, trebuie să v-o spun. Ca Mireasă a Mielului noi trebuie să avem o întâlnire cu Mirele. Noi trebuie să-L fi întâlnit pe Domnul, Mirele nostru, să fi auzit și primit invitația Lui: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* pentru sufletele voastre” (Mat. 11:28). În Evrei 4:9 este scris: „*Rămâne, dar, o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu*”.

Frați și surori, dacă noi luăm acestea împreună: Cuvântul, Sângele, Duhul; trei sunt care mărturisesc: Cuvântul, sângele și Duhul. Cei eliberați cred Cuvântul lui Dumnezeu și primesc Duhul Sfânt care ne va introduce în tot Adevărul. Atunci noi nu mai suntem învățați de oameni, atunci nu mai spunem „prorocul a zis...”, „prorocul a zis aceasta și aceea...”. Dacă oamenii pun cuvintele prorocului mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu atunci mi se face rău. Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură este absolutul, este autoritatea absolută care a fost și va rămâne în vecii vecilor. Oamenii răstălmăcesc, nu se întorc la Cuvânt și răstălmăcesc mai departe.

Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17).

Încă un cuvânt minunat din Coloseni 1. Ce cuvinte minunate au scos apostolii în evidență cu privire la eliberarea prin Sânge! Citim Col. 1 începând cu vers. 19: „*Căci Dumnezeu a vrut* („Căci a fost planul lui Dumnezeu” – lb. germ.) *ca toată plinătatea să locuiască în El*”. Isus Hristos a fost Dumnezeu descoperit în trup, așa cum este scris

în Ps. 47. Col. 1:19-20: „Căci a fost planul, hotărârea lui Dumnezeu ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui”. Și a împăcat totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri. A avut loc o împăcare deplină cu întreaga omenire. Noi trebuie doar s-o primim prin credință.

Citim și cuvântul minunat din Fil. 4:4-7: „*Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic...*”.

Cui poți să-i spui astfel de cuvinte dacă suntem plini de griji zi și noapte? Dar fiți cinstiți, cu ce m-au ajutat pe mine grijile mele? Doar m-au slăbit. Noi n-am rezolvat nimic prin îngrijorările noastre. Noi trebuie să ne încredem în Domnul Dumnezeu.

Vers. 6: „*Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri*”. Frații și surori, dacă facem lucrul acesta atunci și vers. 7 se va împlini. Dacă am făcut ceea ce este scris înainte, abia după aceea se împlinește și vers. 7: „*Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus*”. Dumnezeu să împlinească Cuvântul Lui sfânt și scump în noi și să ne binecuvânteze prin acest Cuvânt.

Când m-am gândit că vom serba Cina Domnului m-am gândit și la frații și surorile mele care trăiesc undeva risipiți și a trebuit să-mi stăpânesc lacrimile. Milioane de oameni au auzit și cred, dar trăiesc risipiți pe acest pământ. Și ei doresc să fie o dată în acest loc, dar ei nu pot fi aici. Dar Dumnezeu poate fi la ei, acolo unde sunt ei. Dumnezeu este pretutindeni prezent și în toate locurile ei pot serba Cina Domnului. În zilele Bibliei, Pavel a frânt pâinea în mijlocul câtorva credincioși într-o casă; acolo nu era o sală de adunare. În această legătură nu este vorba de nicio spălare a picioarelor.

Cu privire la seara aceasta a fost făcută propunerea ca să serbăm doar Cina. La fratele Branham au fost întotdeauna ambele și noi întotdeauna am făcut-o la fel. Dar la acest număr mare nu mai știm cum s-o facem ca totul să decurgă corect. Noi credem că acestea fac

parte dintr-o unitate. Fratele Branham a spus odată: „Dacă astăzi voi nu faceți spălarea picioarelor, atunci puteți s-o faceți mâine”. Totuși Cina Domnului și spălarea picioarelor formează o unitate. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu că în toate lucrurile și în toate situațiile noi Îi dăm dreptate lui Dumnezeu și credem întregul Său Cuvânt.

Domnul a luat un ștergar și a spus: „*Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora*” (Ioan 13:14). Astăzi noi nu o vom face, dar Îi mulțumim lui Dumnezeu și totuși credem că așa este corect. Credem tot ce este scris în Sfânta Scriptură și Îi mulțumim Dumnezeului nostru că ne este prezentată din nou eliberarea chiar și prin serbarea Cinei.

Citim din 1 Cor. 10 și 11 unde Pavel a scos în evidență esența Cinei Domnului. Citim 1 Cor. 10:16: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine...*”.

Domnul nostru Și-a dat trupul Său ca să elibereze Biserica. Biserica Lui formează Trupul Lui. „*am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur Trup*” (1 Cor. 12:13). Cei eliberați sunt una în Isus Hristos, Domnul nostru.

1Cor. 10:17: „*Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un Trup...*”. Așa cum este scris, Trupul Domnului nostru a fost bătut de la Ghetsimani la Golgota, a fost încoronat cu cununa de spini, a fost lovit, batjocorit, preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de El, și ziceau: „*Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui*” (Mat. 27). Dar El ne-a ajutat și ne-a mântuit pe noi, a luat asupra Lui păcatele și fărădelegile noastre, blestemul care trebuia să ne lovească pe noi l-a luat asupra Lui și Și-a vărsat Sângele Lui sfânt și scump, Sângele legământului celui nou. Primiți-! Credeți-o din toată inima voastră.

Citim în 1 Cor. 11. Pavel a primit aceasta din partea Domnului. Pavel n-a fost direct împreună cu Domnul. El a stat la picioarele lui Gamaliel. La ce s-a gândit acest bărbat? S-a gândit că în timp ce alții stăteau la picioarele lui Isus și ascultau cuvintele Sale, el ședea la

picioarele lui Gamaliel și asculta niște învățături religioase. Dar după aceea Domnul i s-a arătat pe drumul înspre Damasc. Și atunci a putut spune: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*” (Gal. 2:20).

Citim din 1 Cor. 11:23-26: „*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El*”.

Chiar dacă astăzi noi luăm parte la Cină, Cina rămâne valabilă până va reveni Domnul nostru și ne va lua la Cina Lui de nuntă. Când m-am gândit la toți frații și surorile care trăiesc risipiți mi-au dat lacrimile. Mai ales voi care trăiți risipiți să știți, chiar dacă noi nu putem fi toți în același loc în același timp, noi avem făgăduința că la Cina de nuntă a Mielului vom fi toți împreună în slavă. Amin. Așa și este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu însubțire, strălucitor, și curat*” (Apoc. 19:7-8).

Apoi ca o avertizare, vers. 27: „*De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului*”. Vers. 28: „*Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta*”.

Aceasta o vom face prin credință în eliberarea desăvârșită. Noi credem în iertarea păcatelor noastre conform Cuvântului pe care l-am citit mai înainte: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale*” (Ps. 103:3).

În timp ce noi ne cercetăm înaintea Feței lui Dumnezeu credeți că Sângele Mielului ne curăță de toate păcatele noastre astfel încât noi să putem lua Cina Domnului prin credință și ca o aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea de pe Golgota. Noi nu serbăm Cina ca pe o iertare, nu, nu! Ci noi ne aducem aminte de

iertarea care a avut loc pentru noi pe crucea Golgotei. Aici nu este transformată o pâine în Trupul Domnului și nici vinul nu este transformat în sânge. Ci oamenii care sunt adunați aici au fost schimbați prin Duhul Domnului. Nu pâinea trebuie să fie schimbată, nu vinul trebuie schimbat. Tu și eu, noi trebuie să fim schimbați în inimile noastre, noi trebuie să fim înnoiți conform Cuvântului din Scriptură: „*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă*” (2 Cor. 5:17).

Toți care sunt de părerea că dacă fac niște cruci și rostesc o formulă totul s-a schimbat să știe că nimic nu s-a schimbat! Fiecare preot o poate vedea: când bea vinul nu este sânge, ci este vin așa cum era înainte. Oamenii își închipuie ceva și toată omenirea este mințită în loc ca oamenilor să li se vestească mesajul corect și Sângele să fie pus în centrul vestirii. Noi suntem eliberați prin Sângele Mielului și serbăm Cina Domnului ca o aducere aminte a acestei eliberări. Pavel spune: „*Ceea ce am primit de la Domnul aceasta v-am învățat*”. Dumnezeuului nostru să-I fie adusă cinstea și lauda.

Frați și surori, totul este pentru tine și pentru mine, este în tine și în mine. Ne ridicăm pentru rugăciune și ne vom ruga împreună. Să ne ridicăm în picioare și fiecare să se cerceteze pe el însuși. Amin.

Are loc partea practică a Cinei Domnului (...).